

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/156/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613210695
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3613210695.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci navrhovateľky: H. J., W.. XX.XX.XXXX, F. J.N. L. XXX/XX, XXX XX T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľky: Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, proti odporkyňi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpená WERNER & Co. s.r.o., so sídlom Stromová 54/A, 831 01 Bratislava, IČO: 36 869 643, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Andrej Werner, o neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, takto

rozhodol:

Súd určuje, že zmluva o úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 30.04.2013 uzatvorená medzi navrhovateľkou a odporkyňou je neplatná.

Súd určuje, že rozhodcovská zmluva zo dňa 30.04.2013 uzavretá medzi navrhovateľkou a odporkyňou je neplatná.

Súd určuje, že dohoda o splátkovom kalendári zo dňa 30.04.2013 uzatvorená medzi navrhovateľkou a odporkyňou je neplatná.

O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.12.2013 proti odporkyňi domáhala určenia neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.04.2013 uzatvorenej medzi navrhovateľkou a odporkyňou. Súčasne žiadala, aby súd zaviazal odporkyňu na náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V priebehu konania návrh rozšírila aj o určenie neplatnosti dohody o plnení v splátkach zo dňa 30.04.2013 a o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zo dňa 30.04.2013. Súd pripustil rozšírenie žalobného petitu na pojednávaní dňa 16.09.2014.

Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 30.04.2013 uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej odporkyňa poskytla sumu 200 eur, pričom jej už uhradila sumu vo výške 200 eur. V návrhu namietala, že predmetná zmluva obsahuje viaceré neprijateľné podmienky a to rozhodcovskú doložku, ktorá nebola individuálne dojednaná a podľa ktorej spotrebiteľ síce má možnosť si vybrať medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak podľa tejto doložky začne rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Poukázala na to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 psím. r/ Občianskeho zákonníka. Ďalšou neprijateľnou podmienkou je podľa názoru navrhovateľky zmluvná pokuta. Tu navrhovateľka poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Za neprijateľnú podmienku považuje aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Ďalej namietala, že odporkyňa

uviedla nesprávnu ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len "RPMN"), ktorá je uvedená vo výške 98%, avšak táto nezodpovedá realite, pretože podľa výpočtov je skutočná RPMN až 309,86%. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úverov a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úverov") uviedla, že ak je v zmluve nesprávne uvedený údaj o RPMN, úver sa považuje za bezúročný bezodplatný. Taktiež namietala, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená aj nesprávna ročná úroková sadzba s tým, že odporkyňa v zmluve požaduje aj náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom tvorené súčtom úroku vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru. Teda je stanovený paušálne bez ohľadu na výšku úveru a výšku splátok. Zdôraznila, že podstatná je však tá skutočnosť, že navrhovateľka sa zo samotnej zmluvy nedozvedela za čo tento poplatok platí, čiže absentuje určitosť predmetu tohto plnenia. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.09.2011 sp. zn. 3Co/3/2011 v ktorom okresný súd posúdil dohodu o výške úrokov medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom prevyšujúcu úroky požadované v bankách (13,84% p.a.) pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatnú. Ako neprijateľné zmluvné podmienky súd posúdil zmluvnú pokutu vo výške 10% z každej omeškanej splátky a úroky z omeškania vo výške 0,1% denne, ktoré sú navyše v rozpore s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. a zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ znášať akékoľvek výdavky spojené s vymáhaním dlhu. Nebankový subjekt postupoval neprimerane, keď sa to isté porušenie povinnosti (omeškanie so splátkami), dojednal niekoľkonásobný postih spotrebiteľa (zmluvná pokuta, úroky z omeškania, náhrada škody, poplatky za upomienku a odstúpenie od zmluvy). Prvostupňový súd nebankovej spoločnosti nepriznal ani pomernú časť náhrady trov konania, z dôvodu čiastočnej neplatnosti zmluvy, nekalých zmluvných podmienok, ktoré zavinila sama nebanková spoločnosť a tiež z dôvodu zlej sociálnej situácie spotrebiteľa. Krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu a doplnil odôvodnenie s tým, že upriamil pozornosť na zneužitie ľahkovážnosti a núdze spotrebiteľa zo strany nebankovej spoločnosti. Nebanková spoločnosť nijako nepreukázala, že by ju zaujímala bonita, stav núdze žalovaného a skutočnosť, či spotrebiteľ dokáže splniť záväzky z úverového vzťahu. Krajský súd prelomovo ustálil, že určitú mieru ľahkovážnosti spotrebiteľa treba považovať za kvalifikačné kritérium, ktoré je spôsobilé privodiť nadvládu veriteľa nad dlžníkom. Pokiaľ nebanková spoločnosť využila ľahkomyselnosť spotrebiteľa musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní bonity spotrebiteľa, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver poskytnutý za neprimerané protiplnenie pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti spotrebiteľa. Pri tzv. civilnoprávnej úžere je podľa názoru krajského súdu úverová zmluva absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Krajský súd uzavrel, že má poznatky, že úverovanie nebankoviek je pridrahé a pre sociálne slabšie obyvateľstvo to spôsobuje nezanedbateľné ťažké životné situácie. Spotrebiteľia sa pre omeškanie so splátkami môžu dostať do nezvládnuteľného kruhu úverov. Nepochybne klesá životná úroveň človeka, ktorý si v núdzi zobral úver, uplatňujú sa rôzne sankcie a náklady na vymáhanie. Zmyslom a cieľom úverovania spotrebiteľov nemôže byť neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a niekoľko ročný stav splácania dlhu počas, ktorého je spotrebiteľ vystavený stresovým situáciám. Námetka, že spotrebiteľ bol oboznámený s úverovými podmienkami neovplyvní záver o neplatnosti časti úrokov, keď dôležitý je stav núdze spotrebiteľa a súčasne neprimeraná výška úrokov. Ďalej poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 21.11.2012 sp. zn. 18Co/109/2011, podľa ktorého odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý určil neplatnosť zmluvy o úvere pre početné neprijateľné zmluvné podmienky. Zároveň poukázala aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ, podľa ktorej majú súdy členských štátov poskytnúť spotrebiteľovi ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, čo vyplýva aj z článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, svedkyne X. Ž., L. K. Ž., oboznámením sa s obsahom vyjadrenia vedľajšieho účastníka, vyjadreniami odporkyne č.l. oboznámením sa s obsahom zmluvy o úvere zo dňa 30.04.2013 , rozhodcovskej zmluvy zo dňa 30.04.2013, dohody o splátkach zo dňa 30.04.2013 , dokladov o prevzatí úveru a o splatení časti úveru vo výške 200 eur č.l.98 a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č 303000044 č.l.98 zo dňa 30.04.2013 vyplýva, že odporkyňa poskytla navrhovateľke úver vo výške 200 eur v hotovosti s tým, že navrhovateľka zaplatí odporkyňi sumu 396 eur , ktorá pozostáva z úveru 200 eur , úroku 78,30 eur t.j. 39,15% ročne a administratívneho poplatku vo výške 117,70 eur pri RPMN 98% a priemernej RPMN 36,73%.

Z dohody o splátkach zo dňa 30.04.2013 k úverovej zmluve č. 303000044 vyplýva, že úver mal byť splácaný v 12-ich splátkach po 33 eur.

Z rozhodcovskej zmluvy zo dňa 30.04.2013 vyplýva, že všetky spory zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXuzatvorenej dňa 30.04.2013 bude riešiť Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava.

Z dokladu označeného ako štandardné informácie o úvere vyplýva, že odporkyňa poskytla navrhovateľke sumu 200 eur pri úroku 39,15% ročne a RPMN 98%, a priemernej RPMN 36,73%, pričom navrhovateľka má splatiť sumu 396 eur pozostávajúcu zo sumy 200 eur, úroku 78,30 eur a administratívneho poplatku v sume 117,70 eur.

Z dokladov o splácaní úveru č.l.98 spisu vyplýva, že navrhovateľka zaplatila na úver sumu 26.08.2013 53 eur , 23.07.2013 sumu 13 eur,24.06.2013 33 eur,12.12.2013 68 eur, 25.11.2013 sumu 33 eur spolu zaplatila sumu 200eur.

Z dokladu č.l.142 spisu vyplýva, že úroky za úvery v spotrebiteľských a ostatných úveroch v apríli 2013 boli 9,14% ročne.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že výslovne súhlasí s tým, aby vstúpil do konania vedľajší účastník na strane navrhovateľa do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov IČO: 42176778. Poukázala na to, že si chcela od požičať od odporkyne peniaze, lebo bola na predĺženej materskej dovolenke, má choré dieťa, preto potrebovala peniaze a dozvedela sa, že odporkyňa požičiava peniaze aj mamičkám na materskej dovolenke, požiadala o sumu 200 eur, predmetnú zmluvu uzatvárala s pani Ž. E. W. L. K. Ž. . M. R. T. Ž. oznámila, že jej bol úver schválený a bolo jej povedané, že 200 eur si požičia a 200 eur vráti. V júni 2013 zaplatila prvú splátku 33 eur, stalo sa, že nemala peniaze, preto zaplatila menej a potom doplatila do sumy 33 eur, bolo jej povedané, aby zmluvu podpísala, nebola oboznámená s podmienkami uzavretia zmluvy a ani nemala vedomosť , že ide o veľmi vysoký úrok a až v televízii sa dozvedela, že podmienky v zmluve sú neprijateľné, sú tam vysoké úroky , preto celú vec dala prešetriť vedľajšiemu účastníkovi, pričom ide o 100% predražený úver, sumu na splatenie úveru považovala za neprimerane vysokú, iba to jej bolo povedané, že keď sa omešká musí zaplatiť zmluvnú pokutu 15 eur za mesiac, vyplatila celú sumu poskytnutého úveru 200 eur, nič zo strany odporkyne jej nebolo vysvetlené a potom jej chodili výhražné listy, aby platila navyše, ona len podpísala zmluvu a odišla preč, dopredu jej neboli dané, žiadne doklady , aby sa mohla s nimi oboznámiť, bolo to asi 10 minút. Až keď to priateľ doma čítal zistil, že má zaplatiť takmer o 100% viac, predmetnej zmluve nerozumela, nesúhlasí ani s administratívnym poplatkom 117,70 eur čo majú byť nejaké služby s tým spojené. Jedine čo videla, je splátkový kalendár, ostatné doklady ani nevidela čo podpisuje, len dolný roh každého listu, ktorý podpísala. Drobné písmenká nevidela, lebo má zrakovú vadu. Pani Ž. zmluvu držala a navrhovateľka tie doklady podpisovala, ich obsah nevidela. Navrhovateľka je na rodičovskej dovolenke poberá 240 eur aj s rodinnými prídavkami.

Právny zástupca navrhovateľky zotrval na podanom a rozšírenom návrhu , naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c/ OSP plniť z protiprávneho úkonu zakladá dôvod na bezdôvodné obohatenie, v rámci zachovania právnej istoty trval na podanej žalobe, podmienky uvedené v zmluve sú neprijateľné, poukázal na neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebola individuálne dojednaná a takéto dojednanie rozhodcovskej zmluvy je neplatné, poukázal na nesprávny údaj o RPMN, celkové náklady úveru nie sú premietnuté do ceny, v zmluve je uvedená nesprávna úroková sadzba 39,15% ročne, navrhovateľka nevedela, aké protiplnenie bude musieť zaplatiť, výška úroku nezodpovedá výške úroku v bankách , dohoda o splátkach nebola individuálne dojednaná, uzatvorenie dohody o splátkach je v neprospech spotrebiteľa, samotná dohoda spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach , preto ide o nekalú obchodnú praktiku a taktiež navrhovateľka nemala vedomosť čo je rozhodcovská zmluva, tieto skutočnosti jej zo strany odporkyne neboli vysvetlené, lebo nemala možnosť oboznámiť sa s obsahom zmluvy.

Vedľajší účastník na strane navrhovateľky vo svojom vyjadrení zo dňa 24.02.2014 uviedol, že pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku , jej nekalosť vyplýva zo skutočnosti, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a podľa ktorej síce spotrebiteľ má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak podľa tejto doložky začne rozhodcovské konanie na

návrh dodávateľa spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, jej možnosť vybrať si je skutočne iluzórna a v doterajšej praxi nepozná ani jeden takýto prípad. Nekalosť rozhodcovskej doložky spočíva v tom, že zakladá faktickú nerovnováhu v právach a povinnostiach spotrebiteľa, čo je v rozpore s generálnou klauzulou /§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, má charakter predtlačeneho formulára a spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 6MCdo/9/2012 a Cdo/1/2012. Zmluva obsahuje nesprávny údaj RPMN a nesprávnu ročnú úrokovú sadzbu v čl.3 v spotrebiteľskej zmluve č. XXXXXXXXX zo dňa 30.04.2013, lebo tam uvedená RPMN 98% nezodpovedá realite, pretože podľa výpočtov je skutočná RPMN 309,86% a uvedenie nesprávneho RPMN je klamaním spotrebiteľa a predstavuje nekalú obchodnú prax podľa § 7,8 zákona č. 250/2007 Z.z. a navrhovateľka bola pred uzavretím zmluvy nesprávne informovaná o RPMN v rozpore s § 4 zákona č. 129/2010 Z.z., v ktorom je zakotvená povinnosť odporkyne poskytnúť navrhovateľke všetky informácie o úvere, aby sa mohla správne rozhodnúť či vstúpi do úverového vzťahu tiež nebolo naplnené ust. § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 12.02.2014 čl. 23 -25 spisu uviedla, že nijako nepopiera, že by navrhovateľka uzatvárala zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Tejto skutočnosti nasvedčuje už len samotný názov zmluvy o úvere teda zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Navrhovateľka v žalobnom návrhu namietala, že rozhodcovská doložka nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a tým pádom ide o nekalú zmluvnú podmienku. Odporkyňa tieto tvrdenia kategoricky odmieta a vyvracia ho argumentom, že navrhovateľka doposiaľ nepreukázala existenciu takejto doložky a preto sa nemôže domáhať jej nekalosti. Navrhovateľka podporuje svoju námietku o neprijateľnosti zmluvnej pokuty nálezom Ústavného súdu ČR, ktorý judikoval povinnosť obsiahnuť dojednanie o zmluvnej pokute ako súčasť samotnej zmluvy o úvere a nielen ako súčasť ako všeobecných zmluvných podmienok. Navrhovateľka sa však vo svojej argumentácii mylí. Podľa slovenskej právnej úpravy ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, ktorý zaraďuje zmluvu o úvere pod absolútny obchod a teda pod obchodnoprávnu úpravu, vzťahy z nej vzniknuté sa prednostne spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. Odporkyňa dáva do pozornosti § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý vo svojom znení uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné zmluvné podmienky a iné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Odporkyňa poskytla navrhovateľke okrem všeobecných zmluvných podmienok aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré vo svojom obsahu výslovne uvádzajú zmluvnú pokutu ako náklady v prípade oneskorených splátok. Navrhovateľka ďalej namietala aj dohodu o zrážkach zo mzdy, čo ja javí odporkyňa ako irelevantné, nakoľko navrhovateľka ani v tomto prípade nepreukázala, že by existovala akákoľvek dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi účastníkmi konania. Jedinou zmienkou o dohode o zrážkach zo mzdy je bod 08 všeobecných zmluvných podmienok, podľa ktorého za účelom zabezpečenia pohľadávok z tejto zmluvy veriteľ požaduje poskytnutie zabezpečenia výlučne vo forme dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov alebo ručenia alebo zmluvnej pokuty. Ďalej navrhovateľka namietala nesprávny údaj o RPMN od ktorej sa odvíja jej argumentácia, že odporkyňa nepatria žiadne úroky ani poplatky, keďže úver je bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľka svoje tvrdenia nepodložila žiadnymi výpočtami alebo faktickými tvrdeniami, ktoré by preukázali výšku RPMN nezodpovedajúcu realite. Navrhovateľka neuvádza jediný dôvod, prečo podľa jej názoru je RPMN zle vypočítaná. Odporkyňa trvá na správnosti a zákonnosti výpočtu RPMN v zmluve. Ďalej namietala nesprávnu ročnú úrokovú sadzbu, ktorá podľa jej tvrdenia prevyšuje obvyklé úroky požadované bankami a tým pádom je v rozpore s dobrými mravmi. Správne by mala prihliadať na úrokovú sadzbu stanovenú pre nebankové a iné spoločnosti pod ktoré spadajú odporkyňa.

Z výsluchu svedkyne X. Ž. čl.207-208 spisu vyplynulo, že na základe zmluvného vzťahu s odporkyňou uzatvárala s navrhovateľkou, ktorá bola v čase poskytnutia úveru na rodičovskej dovolenke, k úveru potrebovala doklad o výške rodičovského príspevku a občiansky preukaz, po schválení úveru kontaktovala navrhovateľku, všetky doklady navrhovateľka podpísala, odovzdala jej peniaze v hotovosti a kópie všetkých dokumentov, uviedla jej, že do roka je podmienka úver splatiť, bližšie informácie týkajúce sa zmlúv navrhovateľke nepodala, nedávala navrhovateľke zmluvy dopredu až keď ich podpísala jej svedkyňa uviedla, že je potrebné splácať do jedného roka.

L. K. Ž. čl.208 spisu, ktorého meno bolo uvedené na zmluvách uviedol, že on s navrhovateľkou nekomunikoval, ale len pani Ž., nebol osobne pri podpise zmluvy.

Podľa § 80 písm. c/ OSP Návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä c/ o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je , ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 52 ods. 1 ,2,4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Podľa § 53 ods. 1, 2,3 a 4 písm. a/, ods.5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

r/umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom

v/požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Neprijateľné zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 prvé dve vety Občianskeho zákonníka Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Podľa § 54 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákona alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priči dobrým mravom

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 7 ods. 1, ods.2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak dodávateľ opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil..

Podľa § 4 ods.2 písm. a/, c/,d/, f/, g/ h/, i / až , ods.6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

Poskytovanie informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o

a) druhu spotrebiteľského úveru,

c) celkovej výške, konkrétnej mene ponúkaného spotrebiteľského úveru a podmienkach jeho čerpania,

d) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

f) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej úrokovej sadzbe, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienkach a spôsobe vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť

1. návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru,

2. či zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II písm. b); v takom prípade musí veriteľ uviesť, že iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov,

h) výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

i) poplatkoch za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, o poplatkoch za používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpania, iných poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

j) výške poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sú veriteľovi známe,

k) povinnosti uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe súvisiacej so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, najmä poistenie, ak uzavretie takej zmluvy je povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok,

l) úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsobe jej úpravy a prípadných poplatkoch pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru,

n) veriteľom vyžadovanom zabezpečení alebo poistení,

o) práve na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postupe pri takom splatení spotrebiteľského úveru, práve veriteľa na náhradu nákladov spojených so splatením spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti a spôsobe určenia ich výšky,

q) práve spotrebiteľa na okamžité a bezplatné informácie o výsledku nahliadnutia veriteľa do príslušnej databázy na účely posúdenia jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver,

s) dobe, počas ktorej je veriteľ viazaný informáciami poskytovanými pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

t) priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

Informácie podľa odseku 1 je veriteľ alebo finančný agent povinný poskytnúť prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4, a to v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Všetky dodatočné informácie iné ako v odseku 1 poskytne veriteľ alebo finančný agent spotrebiteľovi v samostatnom dokumente.

Veriteľ alebo finančný agent je povinný poskytnúť spotrebiteľovi primerané vysvetlenie, aby mohol posúdiť, či ponúkaná zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa jeho potreby a zodpovedá jeho finančnej situácii, a to aj objasnením informácií, ktoré sa poskytujú pred uzavretím zmluvy podľa odseku 1, základných vlastností ponúkaných úverových produktov a konkrétneho vplyvu, ktorý môžu mať na spotrebiteľa, vrátane dôsledkov neplnenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľom.

Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere č. 303000044 zo dňa 30.04.2013, rozhodcovskej zmluvy zo dňa 30.04.2013 a dohody o splátkach k úverovej zmluve č. 303333344 zo dňa 30.04.2013 v zmysle § 80 písm. c/ OSP mal súd naliehavý právny záujem navrhovateľky na určení neplatnosti horeuvedených právnych úkonov za preukázaný, aby navrhovateľka vedela, aká je výška celkovej sumy, ktorú má ešte odporkyni splatiť. Nároky navrhovateľky ako spotrebiteľa sú odôvodnené s poukazom na cieľ európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom a cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali. Skúmanie podmienok uvedených v § 80 písm. c/ OSP umožňuje riešenie práva resp. právneho vzťahu súdnym rozhodnutím a treba vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere spotrebiteľ, ktorého špecifické postavenie slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, judikatúra súdov európskych spoločenstiev, ale i vnútroštátna právna úprava, pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov - úroky, poplatky a jeho právne postavenie sa stane istejšie, nebude vystavený sankciám za nezaplatenie odplaty, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi/§ 39 Občianskeho zákonníka/.

Na námietku odporkyne, že zmluva o úvere predstavuje obchodnoprávny vzťah tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka) súd uvádza, že predmetná zmluva je výlučne spotrebiteľskou zmluvou a na navrhovateľku ako fyzickú osobu - nepodnikateľa je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľky a odporkyne založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal, taktiež zo samotnej zmluvy o úvere č. 303000044 zo dňa 30.04.2013 vôbec nevyplýva, že by mala byť uzavretá podľa Obchodného práva, ale naopak podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka uzavrela s odporkyňou zmluvu o úvere č. 303000044 zo dňa 30.04.2013 na základe ktorej obdržala od odporkyne úver vo výške 200 eur a zaviazala sa splatiť 396eur z toho úrok z úveru predstavoval sumu 78,30 eur čo je 39,15% ročne, administratívny poplatok 117,70 eur a podľa informácie č.l.27, ktorá bola podkladom uzavretia zmluvy o úvere RPMN bola 98% a priemerná RPMN 36,73% čo je nepravdivá informácia- teda klamanie spotrebiteľa o výške RPMN, ide o nepravdivú informáciu o spotrebiteľskom úvere a klamaním spotrebiteľa, ktorý nie je právne znalý a má nízke právne vedomie. Samotná zmluva o úvere neobsahuje výšku a počet splátok, ich splatnosť, pravdivú výšku RPMN ktorá je v zmluve uvedená v rozpore s § 9 ods.2 písm. / zákona o spotrebiteľských úveroch, RPMN uvedená v zmluve o úvere vo výške 98% a priemerná RPMN 36,73%je klamaním spotrebiteľa a predstavuje tak nekalú obchodnú praktiku, pričom v skutočnosti je RPMN 309,86% Z výsluchu navrhovateľky vyplynulo, že nemala možnosť sa oboznámiť s listinami predloženými odporkyňou, len ich podpísala bez toho, aby sa mohla s ich obsahom pred podpisom oboznámiť. Toto tvrdenie je pravdivé, lebo z výsluchu svedkyne X. Ž. mal súd za preukázané, že táto odovzdala navrhovateľke sumu 200 eur a dala navrhovateľke podpísať listiny bez toho, aby táto mala možnosť sa s ich obsahom oboznámiť a až po ich podpise vydala navrhovateľke rovnopisy listín, len navrhovateľke uviedla, že má úver splatiť do jedného roka, teda navrhovateľka nebola ako spotrebiteľ vopred oboznámená s podmienkami zmluvy, tieto jej neboli vysvetlené, len ich podpísala v kolónke podpis spotrebiteľa. Výška úveru, ktorú mala navrhovateľka splatiť predstavuje takmer 100% poskytnutej sume, keď navrhovateľka obdržala sumu 200 eur a mala splatiť 396 eur, pričom ide o neprimerané plnenie poskytnutej sume. Výška úroku z úveru vo výške 39,15% je neprimerane vysoká

niekoľkonásobne prevyšuje výšku spotrebiteľských úverov a ostatných úverov v mesiaci apríli 2013 č.l.142 spisu 9,14% ročne, pričom v zmluve uvedená výška úveru je viac ako štvornásobne vyššia ako výška úroku za úvery platná v mesiaci apríl 2013, kedy bola uzatvorená zmluva o poskytnutí úveru medzi účastníkmi konania. Teda ide o neprimerane vysoký úrok, pričom dohoda o úroku je v hrubom rozpore s dobrými mravmi stanovenými v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná a má charakter úžery. Hoci výška úroku z úveru je ponechaná na dohode zmluvných strán nesmie sa priečiť dobrým mravom čo v danom prípade naplnené nebolo. Pokiaľ ide o administratívny poplatok v sume 117,70 eur, tento je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neprimerane vysoká, pričom odporkyňa nijako nepreukázala jeho dôvodnosť a oprávnenosť, predstavuje 58,85% z hodnoty poskytnutej sumy čo je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi zakotvenými v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo ide o plnenie vyžadované odporkyňou, ktoré navrhovateľke ako spotrebiteľovi po materiálnej stránke nebolo dodané, pričom sa výslovne vyžaduje, aby spotrebiteľovi bolo poskytnuté skutočné protiplnenie, čo v danom prípade poskytnuté odporkyňou nebolo, pričom pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru sa vyžaduje, aby sa platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme čo odporkyňa nepreukázala. Teda celá zmluva o úvere je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a súd ju preto vyhlásil ako celok za absolútne neplatnú bez ohľadu na neplatnosť úrokov a poplatkov. Súd sa nestotožnil s námietkou odporkyne, že je potrebné pri posudzovaní primeranosti úrokov z úveru vychádzať z výšky úverov poskytovaných nebankovými spoločnosťami, naopak vychádzal z výšky úrokov za spotrebiteľné úvery v rozhodnom období bez ohľadu na to, či ich poskytujú bankové alebo nebankové subjekty.

Jedným z vedľajších dojednaní je aj zmluvná pokuta podľa bodu 07. Všeobecných zmluvných podmienok " Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť zmluvnú pokutu 33eur, za každú zaslanú upomienku 10 eur a to do 5 dní od doručenia výzvy na úhradu, ďalej sa zaväzuje uhradiť trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania a iné veriteľom preukázateľne vynaložené náklady. V danom prípade tieto nároky neboli individuálne dohodnuté, ale jednostranne zakomponované navrhovateľom do zmluvných podmienok a navrhovateľka ako spotrebiteľ nemala možnosť sa s nimi oboznámiť o nich nič nevedela, lebo navrhovateľ si nesplnil svoju povinnosť pristupovať k spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou a vysvetliť mu jednotlivé zmluvné podmienky a dať mu priestor na to, aby sa s ich obsahom oboznámil a porozumel obsahu týchto ustanovení. Je nepochybné, že v týchto všeobecných podmienkach sa ku všetkým plneniam zaväzuje jednostranne len spotrebiteľ, teda tieto ustanovenia sú právne nevyvážené v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany a neboli individuálne dohodnuté, ale jednostranne stanovené navrhovateľom ako nebankovou spoločnosťou.

Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu zo dňa 30.04.2013 uzavretú medzi účastníkmi konania č.l.98 spisu táto je formulárovou zmluvou vopred pripravenou, v ktorej je navrhovateľke ako spotrebiteľovi vnútený aj konkrétny rozhodcovský súd, ktorý má o nároku rozhodnúť, navrhovateľka je absolventkou SOU pred rodičovskou dovolenkou pracovala ako šička, počas uzavretia zmluvy o úvere bola na ďalšej rodičovskej dovolenke, mala choré dieťa a bola v hmotnej núdzi, keď jediným jej príjmom bol rodičovský príspevok vo výške 204 eur, nie je právne znalá, nevedela čo je rozhodcovská zmluva a čo je jej obsahom, obsah zmluvy jej nebol vysvetlený, len jej bola daná zmluva na podpis čo potvrdila aj svedkyňa Eva Žemberová, ktorá bola prítomná pri podpise zmluvy. Odporkyňa teda nepostupovala s odbornou starostlivosťou a neposkytla navrhovateľke vysvetlenie zmyslu a obsahu rozhodcovskej zmluvy. Odporkyňa zneužila tieseň a ľahkomyselnosť navrhovateľky. Súd považuje rozhodcovskú zmluvu za nekalú obchodnú praktiku podľa § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákonníka z dôvodu, že v danom prípade je v zmluve určený konkrétny rozhodcovský súd, ktorý má vo veci rozhodnúť, teda rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nebola individuálne dojednaná a spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľky ako spotrebiteľa, lebo zmluvné podmienky boli odporkyňou vopred pripravené formulárovou zmluvou, konkrétny rozhodcovský súd si vybrala sama odporkyňa bez akejkoľvek možnosti voľby a slobodného rozhodnutia, ktorému sa musí spotrebiteľ podrobiť. Navrhovateľka nebola vôbec informovaná čo je rozhodcovská zmluva, tomu to pojmu vôbec nerozumela a odporkyňa jej predložila vopred pripravenú formulárovú zmluvu bez akéhokoľvek vysvetlenia. Navrhovateľka ani inú možnosť nemala, podpísala túto zmluvu, keď bola vo finančnej núdzi a chcela získať úver. V danom prípade okresný súd poukazuje na skutočnosť, že rozhodcovský súd vybrala odporkyňa sama bez akéhokoľvek prejavu vôle navrhovateľky, ktorej možnosť ovplyvniť obsah odporkyňou pripravenej formulárovej rozhodcovskej zmluvy je iluzórna, súd preto dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je nekalou obchodnou praktikou podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka

a je zo zákona neplatná, pričom rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a je pre nedostatok zrozumiteľnosti v zmysle § 37 ods.1 OZ ako celok neplatná.

Pokiaľ ide o dohodu o splátkach uzavretú medzi účastníkmi konania zo dňa 30.04.2013 súd považuje za neplatnú v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko samotná cena úveru je neprimerane vysoká a má charakter úžery, preto súd vyhlásil aj dohodu o splátkach za neplatnú ako celok, tiež navrhovateľka si nemala možnosť jej obsah vopred prečítať, nebola oboznámená s podmienkami spotrebiteľskej zmluvy o úvere čo potvrdila aj svedkyňa X. Ž., ktoré nedala možnosť navrhovateľke nahliadnuť do vopred pripravených listín v rozpore s § 7 ods. 1 a § 8 zákona č. 250/2007 Z. z., pričom navrhovateľka ich len podpísala bez poskytnutia akýchkoľvek odborných informácií. Spotrebiteľ sa pravdivého vysvetlenie podmienok úveru nemusí domáhať, ale je to zákonnou povinnosťou odporkyne, aby poskytla spotrebiteľovi všetky podstatné informácie týkajúce sa podmienok poskytnutia úveru, pričom táto odborná starostlivosť zo strany odporkyne nebola navrhovateľke ako spotrebiteľovi poskytnutá čo z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo a tvrdenia navrhovateľky sa ukázali ako pravdivé výsluchom svedkyne X. Ž., ktorá bola pri uzatváraní zmlúv s navrhovateľkou prítomná a táto potvrdila, že najprv navrhovateľka podpísala všetky dokumenty, potom jej svedkyňa úver vyplatila a odovzdala jej kópie listín a následne poznamenala, že úver je potrebné splatiť do jedného roka bez akéhokoľvek vysvetlenia podmienok úveru a možnosti dať navrhovateľke priestor na oboznámenie sa s obsahom listín v rozpore s § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka pre absenciu zrozumiteľnosti ako podstatnej zložky platnosti právneho úkonu.

Odporkyňa nekonala s odbornou starostlivosťou, porušila zákonom stanovené povinnosti, keď neposkytla navrhovateľke ako spotrebiteľovi základné informácie o úvere v zmysle § 4 ods.1 písm. a/ až h/, i až t/, ods.2 a ods.6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tak, aby sa navrhovateľka mohla objektívne rozhodnúť, či predmetný úver spĺňa jej potreby a zodpovedá jej finančnej situácii, a to aj objasnením informácií, ktoré sa poskytujú pred uzavretím zmluvy podľa §4 odseku 1 cit. zákona , základných vlastností ponúkaného úverového produktu a konkrétneho vplyvu, ktorý môže mať na spotrebiteľa, vrátane dôsledkov neplnenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľom. Odporkyňa porušila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z § 7 ods.2 písm. a/ a § 8 ods.3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keď sa dopustila nekalej obchodnej praktiky, ktorá je zákonom zakázaná tým, že pri uzatváraní všetkých troch zmlúv s navrhovateľkou konala v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti tým, že neposkytla navrhovateľke základné informácie o úvere, neumožnila jej vopred sa s obsahom zmlúv oboznámiť tak, aby sa navrhovateľka ako spotrebiteľ mohla slobodne rozhodnúť či zmluvu uzavrie alebo nie, navrhovateľka nevedela aká je celková cena úveru, za akých podmienok úver uzavrela, nevedela čo je rozhodcovské konanie a rozhodcovský súd, lebo odporkyňa v rozpore s § 8 ods.3 zákona o ochrane spotrebiteľa opomenula poskytnúť navrhovateľke ako spotrebiteľovi podstatné informácie o úvere, ktoré navrhovateľka ako priemerný spotrebiteľ potrebovala, aby urobila rozhodnutie, ktoré by inak neurobila.

Súd aj vzhľadom na nekalú obchodnú praktiky odporkyne ako aj s poukazom na všetky okolnosti prípadu určil, že zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania zo dňa 30.04.2013, rozhodcovská zmluva zo dňa 30.04.2013 a zmluva o splátkach zo dňa 30.04.2013 sú neplatné v celom rozsahu nielen v časti úrokov a poplatkov titulom bezúročnosti ako to odporkyňa namietala, ale súd nezachoval v platnosti horeuvedené zmluvy pre nekalé obchodné praktiky odporkyne, ktoré sú zákonom zakázané v neprospech navrhovateľky ako slabšej stránky zmluvného vzťahu, ktorej sa nedostalo od odporkyne vopred ani základných informácií o celkovej cene a podmienkach úveru ako to vyžaduje zákonná úprava, nemala možnosť sa s obsahom uzavretých zmlúv vôbec oboznámiť, neboli jej dané vopred na prečítanie, preto rozhodnutie navrhovateľky nemohlo byť slobodné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre absenciu základných informácií o úvere, keď prejav vôle sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Zrozumiteľnosť právneho úkonu značí, že jeho adresát- navrhovateľka -je objektívne schopná pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu, stačí, ak takýto prejav je vo všeobecnosti zrozumiteľný a navrhovateľke je význam použitých výrazových prostriedkov objasnený alebo vysvetlený primerane povahe právneho úkonu čo sa neuskutočnilo. Ak právny úkon nie je urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne a s možným predmetom plnenia je absolútne neplatný, pričom pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu je charakteristické, že pôsobí ex tunc t.j. od začiatku a nastáva priamo zo zákona a zakladá nároky z bezdôvodného obohatenia / § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka/, v danom prípade k bezdôvodnému obohateniu nedošlo, lebo navrhovateľka požičanú sumu 200 eur splatila.

O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti veci samej samostatným uznesením podľa § 151 ods.3 OSP t.j. do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.